

Derin Milletin Korkutan Sessizliđi

İçeriği Yazan: [Koray Kamacı](#) [1] Zaman: Çar, 29/01/2014 - 17:23

Yazar: Koray KAMACI

Yazının Yazıldığı Tarih: 21.01.2014

Türkiye’de son zamanlarda inanılmaz işler oluyor. Yargı-Emniyet-İstihbarat-Ordu vs. derken, ülke iyice kaosa doğru sürüklenmeye devam ediyor. Türkiye her geçen gün uçurumun kenarına biraz daha gelirken, her zaman ki gibi kendi içinde kan kaybetmeye devam ediyor. Hal böyleyken, kurumlar arası güvensizlik ve zafiyet her geçen gün artmaktadır. Türkiye göz göre göre büyük bir zafiyetin içinde sürükleniyor. Bütün bunlar olurken hala dış güçler, patates lobisi, kuru fasulye lobisi vs. söylemler ile kendini haklı çıkarmaya çalışmak ayrı bir acziyetin göstergesidir. Tamam, Emperyal güçler her daim var ve bu topraklarda da sürekli emellerine devam ediyorlar lakin kendi içinde suçluyu aramak varken bunu bile bu şekilde bir mağduru oynama şeklinde topluma lanse etmek hiçte doğru değildir. Yapılan her şeyi kendilerine bilerek yapılmış dış düşman metaforu üzerinden göstermek ayrı bir trajikomik olaydır.

Ayrıca yolsuzluk olayı ortaya çıkınca bu denli bir suçluluk psikolojisinin vermiş olduğu panik atakla, bütün polisleri, savcılarını değiştirmeye çalışmak ve içi boş söylemler yaratmak da ayrı bir Ustalık gerçekten... 28 Şubat dönemine benzer bir "ihbarcılık" furyası yaşanıyor. İhbar edilenler; ertesi gün görevden alınıyor. Hukuk devleti ağır yara alıyor.

Özellikle baktığımız zaman, Ordu’da başlatılan kurumları yozlaştırma operasyonu, şimdilerde Emniyet ve yargıda devam etmektedir. Hal böyleyken Devlet büyük bir yıpranmaya uğramıştır. Örneğin: Ülkede ki "Tır" olayları inanılmaz bir fiyasko ve Devlet’in kurumlarının zafiyet içinde olduğunun en güzel kanıtlarındandır. Bu dönemde ülke herhangi bir istihbarat faaliyetine gerçek anlamda hazır değildir. Evet, en önemli sorun yine baktığımız zaman İstihbarat zafiyetidir. Bir istihbarat servisi bu iç çatışmayı manipüle ederek neleri ele geçirebilir veya yaptırabilir farkında mıyız? Sınırdan geçip gelen terörist hücreler ve silahların denetim dışı olanları DHKP-C gibi örgütlere de ulaştırılıyor olabilir. Bu inanılmaz bir güvenlik zafiyeti demektir. Ayrıca O Tırların içinde ne olduğundan çok nereye ve kime gittiği sorusu da hep bir muamma olarak kalacaktır. Türkiye’de son zamanlarda kim nederse desin, istisnalar (EI) Kaideyi bozmuyor!

İşin başka bir boyutu da Camia’nın anlaşılmasız ve restleşme tutumunda! İsrarla daha önce kol kola gezdiği Hükümeti, 7 Şubat MİT Krizinden sonra (Hatta daha eskiye dayanır) hedef tahtası haline getirip, Türkiye’ye zarar vermesi de kabullenemez. Özellikle Ordu’daki kumpasın içinden Camianın çıkması ve yargılamaların yapıldığı dönemde hükümetinde siyasi konjoktür gereği buna çanak tutması da kabul edilir gibi değil!

Hiç kimse bir yapılanmanın müspet yönlerini eleştirmez. Eğitim başta olmak üzere belli alanlarda

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

yapılan çalışmalar, tanıtımlar önemlidir. Bununla birlikte yapılan iyilikler kimseye kurumlar üzerinde söz sahibi olma hakkı vermez. Devlet kamu demektir, bir grubun zümrenin elinde tutabileceği bir yapılanma değildir. Camianın içinde ki bazı kişiler ve gruplar, "ADL" (Anti Defamation League) gibi, Yahudi-Siyonist teşkilatlarla yakınlaşma içindedir. Bunu çok iyi biliyoruz. Lakin alt tabandaki saf temiz duygulu kişilere bunu anlatamıyoruz. Ayrıca Yahudi kökenli Evanjelist Rockefeller'e ait Exxon-Mobil şirketinin Kuzey Irak'taki Camia hizmetlerine dolaylı destek çıktığı iddiaları son derece önemlidir. Exxon-Mobil, gelir açısından ABD'nin en büyük şirketi sayılıyor, piyasa değeri 500 Milyar doları aşıyordu. Her ne kadar Petro-kimya ve gaz şirketleri, piyasa değeri bakımından 10 yıldır teknoloji şirketlerinin altında gösteriliyorsa da, aslında Apple gibi teknoloji şirketlerinin de, dolaylı biçimde Rockefeller'in güdümünde olduğu gerçeği gizleniyordu. Bu tür sinsi ve şaibeli Siyonist sömürü şirketlerinin İslami hizmetlere neden yardım ettiği ise merak ediliyordu. Camianın içindeki art niyetli kişilerin bunlarla ilişkisi gayet manidardır. Ekonomik ve siyasi çıkarlar uğruna bir ülkenin geleceğiyle oynamak tehlikelidir. Hepimiz görüş ayrılıklarına karşın aynı ülkenin bir parçasıysak eğer hayati ve milli konularda daha yapıcı olmamız gerekir. Aksi durum insanlar arasına nifak tohumu sokmak demektir. Bunun sonucu da gayet vahimdir!

Kısacası, Camia-Hükümet kavgasının kaybedeni Türkiye oluyor. Kurumlar çocuk oyuncağına döndü ve iki tarafın restleşmesi yüzünden, kurumlar arası güven yok oldu. Herkes bu dönemde birbirini fişleme gayretinde. İhbarcılık almış başını gidiyor. 17 Aralık'tan bu yana bir tek milletimiz ve milli çıkarlarımız zarar görüyor. Ayrıca silahlı sözde bırakan Pkk'lılar topluma karışırken, sözde çekilme ile bir yapılanma içine girilmişti. Aslında bu bir çekilme değil, güç ve zaman kazanmaktı... Suriye'nin kuzeyinde PYD liderliğindeki oluşuma karşı bir savunma ve strateji geliştiremeyen Türkiye, böyle giderse Irak'ın kuzeyindeki oluşum gibi bir oluşum ile karşı karşıya kalabilir. Hal böyleyken bu işin sözde finali Güneydoğu'da yapılmak isteniyor.

Son olarak belirtmem gereken bir husus daha var. Yazılarımdan ve televizyon programlarımızdan dolayı zaman zaman hangi tarafta olduğum soruluyor, belki sürekli okuyan okurlarımız da bu soruyu sormuştur. Ben millettten başka taraf bilmem, endişelendiğim gece gündüz düşündüğüm milletimdir. Arkadaşlarımızla tartışmalarımız bile en nihayetinde "ne olacak bu milletin hali" eksenindedir. Yaşanan olaylar da milletin istikbali hususunda hepimizi derinden etkilemekte ve endişelendirmektedir. Herkesin bir grubu bir tarafı var, bir çıkar grubu var, olacaktır da. Benim bundan şikâyetim yok. Korktuğumuz konu bu kavganın kaybedeninin Türkiye olacak olmasıdır. Kurumların çocuk oyuncağına dönmesi ve gruplar arası restleşmeler yüzünden bunların arasındaki güvenin, onlara karşı duyulan itimadın yok olması tehlikesi bize tarihteki faciaları anımsatmaktadır. Kişilerin, çıkarlarını bahane ederek birbirlerinin kuyusunu kazarken çıkardıkları topraklar, maattessüf ülkemizin istikbalinin üzerini örtmektedir. Eğer bir tarafımız varsa bu sine-i millettir ve yegâne endişemiz ise milletimizin istikbali üzerine düşen kara bulutlardır.

Ve son söz: " Bu halk belli olmaz, otuz sene susar da bir gün gelir bağıracağı tutuverir"

Koray KAMACI

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]
- [İç Siyasa](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (17/04/2024 - 15:19 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/derin-milletin-korkutan-sessizligi>

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/koray-kamaci>
- [2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
- [3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>
- [4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>